

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV
KLASA: UP/II-034-02/20-02/22
URBROJ: 354-01/21- 7
Zagreb, 11. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članica: Maje Kuhar, predsjednice te Danijele Antolković i Jasnice Lozo, članica, povodom žalbe žalitelja Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Zagreb, OIB: 56650449412, zastupan po opunomoćeniku Kristijanu Kovaču, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Kovač&Partneri d.o.o., Zagreb na odluku o davanju koncesije za održavanje i naplatu parkirnih mjesta za automobile te upravljanje sustavom javnih bicikala na području Grada Križevaca, broj objave: 2020/S 01K- 0039749, davatelja koncesije Grad Križevci, Križevci, OIB: 35435239132, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19), članka 96. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17, 107/20; dalje u tekstu: Zakon o koncesijama) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Zagreb kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Zagreb za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj koncesije Grad Križevci, Križevci objavio je dana 03. studenoga 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije s dokumentacijom za nadmetanje u postupku dodjele koncesije za održavanje i naplatu parkirnih mjesta za automobile te upravljanje sustavom javnih bicikala na području Grada Križevaca, broj objave: 2020/S 01K-0039749.

Kriterij odabira najpovoljnije ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija: 1. Cijena naknade za koncesiju 20 bodova: a) Cijena naknade za koncesiju - parkiranje 18 bodova, b) Cijena naknade za koncesiju - bicikli 2 boda, 2. Cijena usluge parkiranja 40 bodova, 1. ZONA: A) Jednosatna parkirna karta - 6 bodova, B) Mjesečna parkirna karta - 2 boda, C) Godišnja parkirna karta - 6 bodova, D) Godišnja parkirna karta - povlaštena (za stanare) - 2 boda, E) Manipulativni troškovi - 4 boda, 2. ZONA: F) Jednosatna parkirna karta - 6 bodova, G) Mjesečna parkirna karta - 2 boda, H) Godišnja parkirna karta - 6 bodova, I) Godišnja parkirna karta - povlaštena (za stanare) - 2 boda, J) Manipulativni troškovi -4 boda, 3. Cijena usluge javnih bicikala - 40 bodova: a) Sat vremena korištenja bicikla - 12 bodova, b) Tjedna karta najma - 12 bodova, c) Godišnja karta najma - 16 bodova.

U navedenom postupku dodjele koncesije dostavljene su dvije ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima te je Odlukom o davanju koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti održavanja i naplate parkirnih mjesta za automobile te upravljanja sustavom javnih bicikala na području Grada Križevaca Klasa: UP/I-363-02/19-01/152, Urbroj:2182/04-01/08-19-1 od dana 11. prosinca 2020. godine (dalje u tekstu: odluka o davanju koncesije) kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Crtorad d.o.o., Varaždin.

Na navedenu odluku o davanju koncesije urednu žalbu u smislu članka 420. ZJN 2016 Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave je dana 24. prosinca 2020. godine izjavio te u roku za žalbu naručitelju predao žalitelj Poslovni sistemi Tilila d.o.o., Zagreb. Žalba je kod ovog državnog tijela zaprimljena dana 28. prosinca 2020. godine.

Žalitelj u žalbi osporava pravilnost i zakonitost postupanja davatelja koncesije kod pregleda i ocjene ponuda te traži poništenje odluke o davanju koncesije kao i naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 96.488,00 kuna.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj pozvan da se očituje na žalbu osporava žalbene navode te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred žalbenim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o namjeri davanja koncesije, dokumentacije za nadmetanje, ponude odabranog koncesionara, dokaza dostavljenih po žalitelju i davatelju koncesije.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da je davatelj koncesije postupio protivno članku 34. stavku 5. Zakona o koncesijama jer je tražio pojašnjenje i upotpunjavanje neuredne ponude. Žalitelj navodi odredbe članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama te obrazlaže da davatelj koncesije može pozvati ponuditelje da pisano pojasne ili dopune urednu ponudu koju su predali u skladu s člankom 32. Zakona o koncesijama. Sukladno članku 32. stavku 5. Zakona o koncesijama, ponuditelj se pri izradi ponude mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije za nadmetanje. Ističe kao „argumentum a contrario“ da kad je predana ponuda neuredna, tad nema osnove za traženje i korištenje instituta pojašnjenja ili dopune takve neuredne ponude. Zakonski preduvjet za primjenu gore navedene odredbe Zakona o koncesijama jasno je propisan te je davatelj koncesije samo i jedino u slučaju uredne ponude ovlašten postupati sukladno predmetnoj odredbi Zakona o koncesijama. Pretpostavke za korištenje instituta pojašnjenja i upotpunjavanja ne smiju se ekstenzivno tumačiti i primjenjivati drugačije nego li su propisane. Žalitelj dalje navodi da je davatelj koncesije dana 7. prosinca 2020. godine, sukladno članku 34. Zakona o koncesijama, zatražio od odabranog najpovoljnijeg ponuditelja upotpunjavanje ponude vezano za ugovor o koncesiji sa Gradom Varaždinom koji je sklopljen na razdoblje 2007.g.- 2037. godine i to na način da bude vidljiv navod da se taj ugovor uredno izvršava, te je odabrani ponuditelj postupio sukladno tom traženju dopisom od 9. prosinca 2020. godine u prilogu kojeg je dostavio Izjavu Grada Varaždina od 8. prosinca 2020. godine koja predstavlja potpuno novi dokument koji uopće

nije bio sadržan u ponudi odabranog najpovoljnijeg ponuditelja te novu potvrdu Grada Varaždina sadržajno drugačiju od one dostavljene u ponudi. Žalitelj ističe kako je u dokumentaciji za nadmetanje jasno propisan uvjet i zahtjev da potvrda druge ugovorne strane o uredno ispunjenim ugovorima, između ostalog, mora sadržavati i navod jesu li poslovi izvedeni u skladu s pravilima struke i uredno izvršeni, odnosno da li se uredno izvršavaju u slučaju da se radi o ugovorima koji su zaključeni i koncesija za njih još traje, te je već u ponudi bilo potrebno dostaviti dokument u vidu potvrde druge ugovorne strane iz kojeg je vidljivo da se, u slučaju da se radi o zaključenim ugovorima koji još traju, poslovi uredno izvršavaju. Kako takva potvrda nije dostavljena, ponuda odabranog najpovoljnijeg ponuditelja je u tom dijelu neuredna. Stoga je davatelj koncesije postupio protivno članku 34. stavku 5. Zakona o koncesijama jer je tražio pojašnjenje i upotpunjavanje neuredne ponude. Također navodi žalitelj da ponudu odabranog najpovoljnijeg ponuditelja nije bilo moguće dopuniti ili pojašniti bez dostavljanja nove potvrde Grada Varaždina s drugačijim sadržajem. Žalitelj se također, kao potvrdu svog žalbenog navoda, poziva i na presude Visokog upravnog suda Usll-359/20-6 od 2. studenoga 2020. godine te Usll-124/19-12 od 13. ožujka 2019. godine.

U odgovoru na žalbu davatelj koncesije navodi da je valjano primijenio članak 34. Zakona o koncesijama te je po pregledu pristiglih ponuda tražio pojašnjenje dostavljene dokumentacije, odnosno u ponudi odabranog ponuditelja dostavljenih potvrda naručitelja o izvršenim ugovorima. Kako su potvrde u ponudi dostavljene kao kopije dokumenata na kojima nije jasno vidljivo o kojim se datumima radi, niti na njima stoji navod izvršava li se navedeni ugovor sa godinom izvođenja 2007. - 2037. godine uredno, iako na potvrdi stoji izjava naručitelja radova da se izvođača može preporučiti za nove ugovore te da su radovi uredno izvršeni pa se može zaključiti iz potvrde da se radovi uredno izvršavaju, no sukladno Zakonu o koncesijama tražio je pojašnjenje, navodi davatelj koncesije. Ponuditelj je dostavio dopis kojim se potvrđuju podaci, odnosno ispravnost potvrde dostavljene uz ponudu te se samim time ne mijenjaju dokumenti koje je ponuditelj dostavio u roku za dostavu ponuda stoga davatelj koncesije to ne smatra promjenom dostavljene dokumentacije.

U žalbenom postupku uvidom u objavljenu dokumentaciju za nadmetanje utvrđeno je da je davatelj koncesije točkom 4.3. Tehnička i stručna sposobnost, 4.3.1. Potrebno iskustvo za izvršenje ugovora odredio da gospodarski subjekt svoju sposobnost dokazuje Popisom pruženih usluga popraćenim potvrdama o uredno ispunjenim ugovorima izvršenim u godini u kojoj je započet postupak davanja koncesije i u prethodnih pet godina koje prethode toj godini, ili urednom izvršavanju ugovora koji su u tijeku, a koje izdaje druga ugovorna strana. Popisu se prilaže najmanje 1 (jedna) potvrda druge ugovorne strane o uredno ispunjenim ugovorima, a koje izdaje druga jedinica lokalne samouprave i koje moraju sadržavati sljedeće podatke: naziv i sjedište ugovornih strana, predmet ugovora, datum zaključenja ugovora i vrijeme trajanja koncesije, iznos koncesije ako je primjenjivo, datum i mjesto izdavanja potvrde, navod jesu li poslovi izvedeni u skladu s pravilima struke i uredno izvršeni, odnosno da li se uredno izvršavaju u slučaju da se radi o ugovorima koji su zaključeni i koncesija za njih još traje. Grad Križevci može od izdavatelja potvrde zatražiti provjeru istinitosti potvrde. Obrazloženje uvjeta: cilj je dokazati da ponuditelj posjeduje iskustvo u obavljanju poslova koji su predmet koncesije.

Uvidom u dokumentaciju postupka, prije svega ponudu odabranog koncesionara, utvrđeno je da je u istoj priložena Izjava ovlaštene osobe ponuditelja u kojoj je naveden popis izvršenih ugovora te potvrde o urednom ispunjenju ugovora izdane od drugih ugovornih strana: Grada Varaždina, Grada Ludbrega te Grada Krka. Uvidom u navedene potvrde utvrđeno je da je u Potvrdi Grada Varaždina naveden Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta i premještanje vozila, Klasa: 363-01/07-01/12, Urbroj: 2186/01-02-07-05,

s navodom *Datum i mjesto izvođenja radova*: 1996-2007, 2007-2037. U Potvrdi Grada Ludbrega naveden je pod *Predmet ugovora*: Ugovor o koncesiji te pod *Vrsta radova*: održavanje i naplata parkirnih mjesta te blokiranje ili premještanje automobila, Klasa: 340-01/10-01/4, Urbroj: 2186/18-02/1-10-13, te *Datum i mjesto izvođenja radova*: 2011-2017. U Potvrdi Grada Krka naveden je pod *Predmet ugovora*: Ugovor o koncesiji te *Vrsta radova*: održavanje, naplata i nadzor parkiranja i premještanje vozila dok je podatak o klasi i urbroju, kao i datum izvršavanja nečitljiv.

Dana 07. prosinca 2020. godine davatelj koncesije je uputio zahtjev odabranom ponuditelju pozivom na članak 34. Zakona o koncesijama te je u istome zatražio upotpunjavanje ponude vezano za potvrde naručitelja o izvršenim ugovorima na kojima se jasno ne vidi o kojim datumima se radi budući se traže ugovori u razdoblju od 2015. do zaključno 2020. godine, te da nije vidljiv navod da se uredno izvršava ugovor s Gradom Varaždinom sa kojim je prema navodu u Potvrdi sklopljen ugovor o koncesiji na razdoblje 2007-2037. godine. Postupajući po navedenom zahtjevu odabrani je ponuditelj odgovorio dopisom od 09. prosinca 2020. godine u prilogu kojeg je dostavio Izjave Grada Varaždina, Grada Krka i Grada Ludbrega od 8. prosinca 2020. godine, te Potvrde navedenih davatelja koncesije o urednom izvršenju ugovora.

Žalbenim navodom žalitelj osporava naručiteljevu nezakonitu primjenu članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama te nalazi da naručitelj mogućnost iz navedenog članka nije bio ovlašten upotrijebiti u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja jer je po njegovoj ocjeni u trenutku primjene navedene odredbe ponuda odabranog ponuditelja već bila neuredna.

U svezi s navedenim valja istaknuti da Zakon o koncesijama člankom 35. određuje da u postupku pregleda i ocjene ponuda sve do donošenja odluke o davanju koncesije odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije, davatelj koncesije može u primjerenom roku koji ne smije biti kraći od pet niti duži od deset dana zaključkom pozvati ponuditelje da pisano pojasne ili dopune urednu ponudu koju su predali u skladu s člankom 32. ovoga Zakona. Pojašnjenje ili dopuna ponuda iz prethodnog stavka smije se odnositi samo na nejasnoće, manje nedostatke ili pogreške koje su uklonjive. Pojašnjenje ili dopuna ponuda ne smije rezultirati izmjenom ponude ili dostavljenih dokumenata, nego samo dopunu ili pojašnjenje već dostavljenih dokumenata. Traženje pojašnjenja ili dopuna ponuda ne smije imati učinak diskriminacije, nejednakog tretmana gospodarskih subjekata ili pogodovanja pojedinom gospodarskom subjektu u postupku davanja koncesije. Ako ponuditelj ne dostavi pojašnjenja ili dopune svoje ponude u roku koji je odredio davatelj koncesije, davatelj koncesije odbit će rješenjem takvu ponudu kao neurednu.

Nadalje, članak 5. točka 23. Zakona o koncesijama određuje da je neuredna ponuda - ponuda koja nije izrađena u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, koja sadržava odredbe koje davatelj koncesije smatra štetnima ili za koju davatelj koncesije osnovano smatra da nije u skladu s pravilima poštenog tržišnog natjecanja ili koja zbog formalnih ili drugih objektivnih razloga ne može biti odabrana (ponuda ponuditelja koji ispunjava uvjete za isključenje određene dokumentacijom za nadmetanje, ponuda ponuditelja koji nije dokazao svoju sposobnost u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, ponuda kojoj nedostaje jamstvo za ozbiljnost ponude, koja ne odgovara potrebama davatelja koncesije određenim u opisu predmeta koncesije i tehničkim specifikacijama, odnosno kojom se nude usluge i/ili radovi koji očito ne zadovoljavaju potrebe davatelja koncesije u odnosu na predmet koncesije i/ili uvjete obavljanja djelatnosti koja je predmet koncesije).

Članak 35. Zakona o koncesijama dakle daje mogućnost davatelju koncesije da, ukoliko u ponudi prilikom pregleda i ocjene iste uoči nejasnoće, manje nedostatke ili pogreške koje su uklonjive, pozove ponuditelje da pisano pojasne ili dopune takvu ponudu. Takvo pojašnjenje ili dopuna ponuda smije se odnositi samo na već dostavljene dokumente u

ponudi, te pri tome Zakon o koncesijama člankom 5. točkom 23. jasno određuje što se ima smatrati u smislu navedenog zakona neurednom ponudom.

Žalbenim navodom žalitelj ističe da davatelj koncesije nije mogao u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja upotrijebiti mogućnost iz članka 34. Zakona o koncesijama jer je ponuda odabranog ponuditelja zbog određenih nedostataka bila neuredna. U žalbenom postupku je, kako je prethodno navedeno, utvrđeno da je odabrani ponuditelj u ponudi priložio potvrde o urednom izvršenju ugovora u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti u smislu točke 4.3.1 dokumentacije za nadmetanje. Nadalje, davatelj koncesije je u postupku pregleda i ocjene ponude odabranog ponuditelja ocijenio da priložene potvrde sadrže određene nedostatke koje bi u svrhu udovoljavanja uvjetima iz dokumentacije o nabavi bilo svrsishodno otkloniti, pa ga je primjenom članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama pozvao na otklanjanje navedenih nedostataka. Dakle, sama činjenica postojanja određenog nedostatka u dokazu koji je priložen u ponudi u svrhu dokazivanja tražene sposobnosti ne čini taj dokaz neprihvatljivim, a ponudu neurednom kako to pogrešno ističe žalitelj. U prilog navedenome upravo i govori mogućnost koju predviđa Zakon o koncesijama člankom 34. stavkom 5., odnosno da davatelj koncesije u odnosu na nejasnoće, manje nedostatke ili pogreške koje su uklonjive prirode može pozvati ponuditelja da pisano pojasni ili dopuni ponudu koje postupanje ne smije rezultirati izmjenom ponude ili dostavljenih dokumenata, nego samo dopunom ili pojašnjenjem već dostavljenih dokumenata. Dakle, nedostaci utvrđeni u ponudi odabranog ponuditelja odnose se na potvrde o urednom izvršenju ugovora koje su predane već u ponudi. Okolnost da su u potvrdama, koje su sačinjene u formi i sadržaju kako je propisano dokumentacijom za nadmetanje, nedostajali navod da se ugovor uredno izvršava te da su nečitljivi datumi izvršenja ugovora, ne mogu se smatrati takvim nedostacima koji bi navedene potvrde činili neprihvatljivima, odnosno ponudu neurednom, a zbog čega se ne bi mogla primijeniti mogućnost iz članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama. U konkretnom slučaju, radi se o nedostacima čijim otklanjanjem ne dolazi do izmjene same ponude te se ne radi o takvom mijenjaju sadržaja dokaza kojim bi se bitno utjecalo na istovjetnost i vjerodostojnost predanih dokaza u ponudi u odnosu na kasnije pribavljene potvrde u postupku pojašnjenja.

Dakle, sukladno utvrđenom činjeničnom stanju, uz primjenu citiranih mjerodavnih odredbi materijalnog prava, ovo tijelo ocjenjuje da je davatelj koncesije ispravno postupio kada je u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja primijenio članak 34. stavak 5. Zakona o koncesijama u svrhu otklanjanja manjih nedostataka u dokazima priloženim u ponudi u svrhu dokazivanja propisane tehničke i stručne sposobnosti, pa je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj se u žalbi poziva na odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Usll 359/20-6 te Usll 124/19. U svezi sa navedenim za istaknuti je da je Presudom Usll 359/20-6 potvrđena odluka ovog tijela kojom je ocijenjeno da je davatelj koncesije osnovano odbio ponudu žalitelja kao neurednu iz razloga što dostavljenim SOL-2 nije dokazao financijsku sposobnost jer obrazac ne pokriva cijeli relevantan period propisan natječajnom dokumentacijom, te ga nije mogao pozvati na otklanjanje nedostatka jer se utvrđeni nedostatak odnosi na utvrđenje činjenica u svezi kojih je žalitelj dostavio SOL-2 obrazac, a takav nedostatak bi se mogao otkloniti isključivo dostavljanjem novog SOL-2 obrasca. Nadalje, presuda Usll 124/19 odnosi se na primjenu ranijeg Zakona o koncesijama (Narodne novine 143/12) te na odbijanje ponude kao neuredne jer su svi dostavljeni dokazi u ponudi bili stariji od 180 dana, koja starost dokaza je propisana natječajnom dokumentacijom. Slijedom navedenoga, razvidno je da se u navedenim presudama razmatrano činjenično stanje kao i primjena materijalnog prava na isto ne može dovesti u vezu s činjeničnim i pravnim stanjem u ovom postupku davanja koncesije.

Nadalje žalitelj u žalbi navodi da sve tri izjave druge ugovorne strane Grada Varaždina, Grada Krka i Grada Ludbrega koje je odabrani najpovoljniji ponuditelj dostavio uz odgovor od 9. prosinca 2020. godine, predstavljaju potpuno nove dokumente (dokaze) koji uopće nisu bili sadržani u ponudi odabranog najpovoljnijeg ponuditelja te se stoga radi o pojašnjenju i dopuni ponude koja je rezultirala izmjenom ponude. Davatelj koncesije je povrijedio odredbu članka 34. stavka 7. Zakona o koncesijama time što je nakon isteka roka za dostavu ponude dopustio odabranom najpovoljnijem ponuditelju izmjenu ponude te dostavljenih dokumenata. Naime, nakon što je davatelj koncesije zatražio pojašnjenje ponude vezano za tri dostavljene potvrde o izvršenim ugovorima jer se ne vidi jasno o kojim se datumima radi, odabrani ponuditelj postupio je sukladno tom traženju te je dostavio: Izjavu naručitelja Grada Varaždina od 8. prosinca 2020. godine; novu potvrdu naručitelja Grada Varaždina od 8. prosinca 2020. godine; Izjavu naručitelja Grada Krka od 8. prosinca 2020. godine; novu potvrdu naručitelja Grada Krka od 8. prosinca 2020. godine; Izjavu naručitelja Grada Ludbrega od 8. prosinca 2020. godine; dvije nove potvrde naručitelja Grada Ludbrega, obje od 8. prosinca 2020. godine. Žalitelj ističe kako uopće nije bilo zakonom propisanih razloga za opisanim postupanjem davatelja koncesije jer se na tri dostavljene potvrde naručitelja iz ponude odabranog jasno vidi da se radi o datumima 8. svibnja 2013. godine te 21. svibnja 2013. godine. Žalitelj navodi da je davatelj koncesije dopustio odabranom ponuditelju ne samo izmjenu dostavljenih dokumenata nakon isteka roka za dostavu ponude, već i izmjenu ponude kroz dostavu potpuno novih dokumenata (dokaza) koji uopće nisu bili sadržani u ponudi odabranog ponuditelja i to nakon isteka roka za dostavu ponude, navodeći da sve tri izjave naručitelja (Grad Varaždin, Grad Krk, Grad Ludbreg) koje je odabrani ponuditelj naknadno dostavio predstavljaju potpuno nove dokumente (dokaze) koji uopće nisu bili sadržani u ponudi odabranog ponuditelja. Osim toga, u odnosu na izjavu naručitelja Grada Ludbrega, pod točkom 2. iste, navodi se ugovor kojeg uopće nema u ponudi odabranog ponuditelja, navodi žalitelj. Vezano za dostavljene nove potvrde sva tri naručitelja žalitelj ističe kako su ti dostavljeni dokumenti (dokazi) sadržajno drugačiji od onih dostavljenih u ponudi odabranog ponuditelja. Tako kod potvrde Grada Varaždina usporedbom potvrde dostavljene u ponudi s potvrdom dostavljenom u odgovoru jasno je vidljivo da su iste sadržajno drugačije zbog: različite (drugačije) naznake predmeta ugovora, različite (drugačije) naznake broja ugovora, naznake datuma zaključenja ugovora u potvrdi od 8. prosinca 2020. godine kojeg nema u potvrdi od 8. svibnja 2013. godine, općenito različitog (drugačijeg) sadržaja samih potvrda (različita terminologija, primjerice datum i mjesto izvođenja radova, vrijeme trajanja ugovora; ispuštena druga alineja točke 1. u novoj potvrdi), različitog (drugačijeg) potpisa odgovorne osobe za izvršenje ugovora. Kod potvrde Grada Krka također je usporedbom jasno vidljivo da su iste sadržajno drugačije zbog različite (drugačije) naznake broja ugovora, naznake datuma zaključenja ugovora u potvrdi od 8. prosinca 2020. godine kojeg nema u potvrdi od 21. svibnja 2013. godine, općenito različitog (drugačijeg) sadržaja samih potvrda (različita terminologija, primjerice datum i mjesto izvođenja radova, vrijeme trajanja ugovora; ispuštena druga alineja točke 1. u novoj potvrdi), različitog (drugačijeg) izdavatelja potvrde te potpisa odgovorne osobe za izvršenje ugovora i ovlaštene osobe naručitelja. Nadalje u izjavi naručitelja Grada Ludbrega, pod točkom 2. iste, naveden je ugovor kojeg uopće nema u ponudi odabranog ponuditelja, naveo je žalitelj.

Kao i uz prethodni žalbeni navod davatelj koncesije u odgovoru na žalbu navodi da je sukladno članku 34. Zakona o koncesijama, pregledao pristigle ponude te tražio pojašnjenje dostavljenih potvrda naručitelja o izvršenim ugovorima te nije tražio dostavu novih dokumenata. Ponuditelj je postupajući po zahtjevu dostavio dopis, odnosno izjavu Grada Varaždina kojom oni potvrđuju podatke, odnosno ispravnost Potvrde dostavljene uz ponudu

te se samim time ne mijenjaju dokumenti koje je ponuditelj dostavio u roku za dostavu ponuda pa davatelj koncesije to ne smatra promjenom dostavljene dokumentacije.

U odgovoru na žalbu odabrani ponuditelj pojašnjava da se u postupanju po zahtjevu naručitelja radilo o pojašnjenju u ponudi priloženih dokumenata, a ne o dostavi novih što bi dovelo do nezakonite dopune dokumentacije, odnosno izmjene ponude, tim više što se radi o pojašnjenju pravovremeno dostavljenih potvrda u sklopu uredne ponude koja sadrži sve potrebne elemente u smislu dokumentacije za nadmetanje. Također se kod potvrde Grada Varaždina radi o dva sklopljena ugovora o koncesiji te stoga su i navedeni datumi izvršavanja od 1996-2007 i 2007-2037. Nadalje odabrani ponuditelj navodi da pojašnjenjem nisu mijenjani ekonomski aspekti ponude već je dostavljeno očitovanje kojim je činjenica koja je već postojala u ponudi dodatno pojašnjena.

Kao što je već prethodno navedeno u obrazlaganju prvog žalbenog navoda davatelj koncesije je pozivom u smislu članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama zatražio odabranog ponuditelja upotpunjavanje/pojašnjenje ponude u odnosu na potvrde priložene u ponudi na kojima se jasno ne vidi o kojim datumima izvršenja se radi budući se traže ugovori u razdoblju od 2015. do zaključno 2020. godine, te nije vidljiv navod da se uredno izvršava ugovor s Gradom Varaždinom s kojim je, prema navodu u Potvrdi, sklopljen ugovor o koncesiji na razdoblje 2007-2037. godine.

Uvidom u dokumente dostavljene kao pojašnjenje ponude po odabranom ponuditelju utvrđeno je da je dostavljena Izjava kao i Potvrda Grada Varaždina u odnosu na Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta na javnim parkiralištima Grada Varaždina sklopljen na 30 godina, Klasa: 340-09/07-01/1, Urbroj: 2186/01-01-07-5 od 21. prosinca 2007., u kojoj je navedeno također da se poslovi uredno izvršavaju; Izjava kao i Potvrda Grada Ludbrega u odnosu na Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta na javnim parkiralištima Grada Ludbrega, Klasa: 340-01/17-01/01, Urbroj: 2186/18-01/1-18-12 kao i Potvrda vezano za Ugovor o koncesiji za održavanje i naplate parkirališnih mjesta na javnim parkiralištima Grada Ludbrega Klasa: 340-01/10-01/4, Urbroj: 2186/18-01/1-10-14 te Izjava Grada Krka i Potvrda u odnosu na Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta te premještanje i čuvanje vozila Klasa: 363-01/05-01/11, Urbroj: 2142-02-05-10.

U odnosu na potvrde priložene u ponudi odabranog ponuditelja uvidom u iste utvrđeno je da je u Potvrdi Grada Varaždina naveden Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta i premještanje vozila, Klasa: 363-01/07-01/12, Urbroj: 2186/01-02-07-05, te s navodom *Datum i mjesto izvođenja radova*: 1996-2007, 2007-2037 te je navedeno da su radovi uredno izvršeni. U Potvrdi Grada Ludbrega naveden je Ugovor o koncesiji te pod *Vrsta radova*: održavanje i naplata parkirnih mjesta te blokiranje ili premještanje automobila, Klasa: 340-01/10-01/4, Urbroj: 2186/18-02/1-10-13, *Datum i mjesto izvođenja radova*: 2011-2017, dok je u Potvrdi Grada Krka navedeno pod *Predmet ugovora*: Ugovor o koncesiji te *Vrsta radova*: održavanje, naplata i nadzor parkiranja i premještanje vozila dok je podatak o klasi i urbroju nečitljiv.

Prije svega, u svezi sa žaliteljevim osporavanjem valja istaknuti da se u pojašnjenju odabranog ponuditelja priložene Izjave naručitelja te Potvrde naručitelja u odnosu na ugovore o koncesiji koji su u istima navedeni sadržajno podudaraju, tj. u izjavama te u potvrdama naručitelja navedeni su isti ugovori i to po nazivu (oznaci predmeta) ugovora, brojčanjoj oznaci (klasa, urbroj) i datumu sklapanja istih.

Razlike koje je žalitelj primijetio uspoređujući sadržaj potvrda priloženih u ponudi te potvrda iz pojašnjenja i upotpunjavanja ponude odnose se na okolnost što u potvrdama

priloženima u ponudi nisu navedeni nazivi ugovora već predmet ugovora i vrsta radova kao što je prethodno utvrđeno, dok je u potvrdama i izjavama dostavljenim u okviru pojašnjenja naveden predmet ugovora koji ustvari odgovara njegovom nazivu.

U odnosu na različite datume sklapanja ugovora u žalbenom je postupku utvrđeno da u potvrdama priloženima u ponudi nisu navedeni datumi sklapanja ugovora već razdoblja u kojima su predmetni ugovori izvršavani ili se izvršavaju, tako su primjerice u potvrdi Grada Varaždina navedena razdoblja 1996-2007., 2007-2037., dok je u potvrdi i izjavi naručitelja dostavljenog u pojašnjenju naveden kao datum sklapanja ugovora 21. prosinca 2007.

Također je utvrđeno da ostale razlike u sadržaju između potvrda predanih u ponudi te potvrda iz pojašnjenja i upotpunjavanja ponude predstavljaju izričajne razlike koje unatoč tome potvrđuju činjenicu koja je predmetnim dokazom trebala biti potvrđena, pa tako umjesto inicijalno navedenih „poslova“ u potvrdi iz ponude, je u potvrdi iz pojašnjenja navedeno „radovi“, „izvršeni“, odnosno „izvršavaju“.

U odnosu na potpis ovlaštene osobe, okolnost da su potvrde potpisane od različitim ovlaštenih osoba izdavatelja potvrde ne utječe na dokaznu snagu istih tih potvrda sve dok su iste potpisane po ovlaštenoj osobi izdavatelja potvrde, a što žalitelj u žalbenom postupku ne osporava.

Također, žalitelj navodi da je u pojašnjenju i upotpunjavanju ponude u Izjavi grada Ludbrega naveden i Ugovor o koncesiji te je priložena potvrda o urednom izvršenju u odnosu na ugovor o koncesiji koji nije naveden u ponudi, međutim navedena okolnost ne utječe na valjanost ponude s obzirom da su u Izjavi grada Ludbrega navedena dva ugovora pa tako i ugovor te potvrda o urednom izvršenju ugovora o koncesiji koji je bio naveden u ponudi i za koji je traženo pojašnjenje.

Nadalje, za ocjenu osnovanosti žalbenog navoda potrebno je uzeti u obzir da se nedostaci koje je žalitelj istaknuo odnose na potvrde o urednom izvršenju ugovora u svezi s predmetom koncesije kao dokazom postojanja iskustva na strani ponuditelja. S obzirom da se radi o ugovorima koji se dodjeljuju u postupku davanja koncesije radi se o specifičnim ugovorima kod kojih se određeni predmet koncesije dodjeljuje jednom koncesionaru na određenom području koncesije i to za određeno duže razdoblje.

Dakle, u ponudi je odabrani ponuditelj dostavio potvrde iz kojih, na temelju pojašnjenja istih, proizlazi da odabrani ponuditelj ima traženo iskustvo u istim ili sličnim poslovima, koje je izvršavao, odnosno izvršava za davatelje koncesija iz navedenih potvrda što isti i potvrđuju izjavama priloženim uz navedene potvrde.

Značajno je za istaknuti da žalitelj u osporavanju dokumenata dostavljenih u postupku pojašnjenja i upotpunjavanja priloženih potvrda, osim isticanja određenih razlika u odnosu na potvrde dostavljene u ponudi, ne navodi da odabrani ponuditelj ne bi doista i izvršavao navedene ugovore o koncesiji, odnosno da je navedene ugovore izvršio neki drugi gospodarski subjekt. Dakle, žalitelju nije sporno da je odabrani najpovoljniji ponuditelj doista izvršio navedene ugovore ili da ih izvršava, već uspoređujući sadržaj potvrda ističe određene razlike koje nisu suštinske prirode, na način da osporava formalnu i sadržajnu istoznačnost potvrda priloženih u ponudi i kasnijem pojašnjenju, kako bi osporio dokaznu snagu priloženih potvrda odnosno kako bi dokazao da se radi o izmjeni ponude. Međutim, u žalbenom postupku kako to određuje članak 403. ZJN 2016 stranke su dužne iznijeti činjenice i dokaze na temelju kojih iznose svoje navode. U konkretnom slučaju žalitelj nije dokazao svoje navode, dok je ovo tijelo ocijenilo da je dostavljenim potvrdama na zahtjev davatelja koncesije, odabrani ponuditelj ustvari otklonio određene nedostatke utvrđene u potvrdama priloženim u ponudi, na način da je dostavio nove potvrde drugih ugovornih strana koje u bitnom odgovaraju sadržaju potvrda priloženim u ponudi, odnosno potvrđuju da su uredno izvršeni upravo oni ugovori koji su navedeni već u inicijalnoj ponudi. Odabrani ponuditelj ujedno je je dostavio i izjave istih ugovornih strana međutim kao dodatnu potvrdu iskustva

navedenog u priloženim potvrdama. Prema tome, nije u pravu žalitelj kada tvrdi da je na opisani način došlo do izmjene ponude, budući je razvidno da je na zahtjev davatelja koncesije sukladno članku 34. Zakona o koncesijama odabrani ponuditelj dodatno pojasnio i otklonio nedostatke vezano za iskustvo koje je naveo u ponudi, slijedom čega je davatelj koncesije mogao odabrati njegovu ponudu kao urednu i najpovoljniju. Slijedom svega navedenoga, žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Nadalje žalitelj navodi da je davatelj koncesije tražio izvršene ugovore u razdoblju od 2015. godine do zaključno s 2020. godinom dok je uvidom u ponudu odabranog najpovoljnijeg ponuditelja utvrđeno da je isti dostavio tri potvrde druge ugovorne strane u kojima je jasno i nedvojbeno razvidno da su sve tri potvrde izdane 2013. godine te stoga davatelj koncesije nije zakonito i valjano pregledao i ocijenio ponudu odabranog najpovoljnijeg ponuditelja u dijelu ispunjenja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz podtočke 4.3.1. dokumentacije o nabavi. Naime, ističe dalje žalitelj, davatelj koncesije je tražio izvršene ugovore u razdoblju od 2015. godine do zaključno 2020. godine, dok je uvidom u ponudu odabranog najpovoljnijeg ponuditelja vidljivo da je isti dostavio tri potvrde druge ugovorne strane i to naručitelja: Grada Varaždina, Grada Ludbrega i Grada Krka u kojima je jasno i nedvojbeno razvidno da su sve tri potvrde izdane 2013. godine i to potvrda Grada Varaždina te potvrda Grada Ludbrega dana 8. svibnja 2013.godine, a potvrda Grada Krka dana 21. svibnja 2013. godine.

U žalbenom postupku je, kako je već prethodno navedeno, utvrđeno da je naručitelj točkom 4.3. Tehnička i stručna sposobnost, 4.3.1. Potrebno iskustvo za izvršenje ugovora, odredio da gospodarski subjekt svoju sposobnost dokazuje Popisom pruženih usluga popraćenim potvrdama o uredno ispunjenim ugovorima izvršenih u godini u kojoj je započet postupak davanja koncesije i u prethodnih pet godina koje prethode toj godini, ili urednom izvršavanju ugovora koji su u tijeku, a koje izdaje druga ugovorna strana, a predmeti kojih ugovora su isti ili slični predmetu davanja koncesije.

Dakle, da bi se dokazala tehnička i stručna sposobnost u ponudi je trebao biti priložen popis ugovora kao i potvrde druge ugovorne strane koje se odnose na te ugovore s time da se mora raditi o ugovorima koji su izvršeni u godini u kojoj je započet postupak davanja koncesije i u prethodnih pet godina koje prethode toj godini, ili o ugovorima koji su u tijeku i uredno se izvršavaju.

Već je prije u obrazlaganju ove odluke navedeno da je u ponudi odabranog ponuditelja priložen popis ugovora u kojem su navedene reference Grada Varaždina, Grada Ludbrega i Grada Krka kojem popisu su priložene potvrde naručitelja iz navedenih ugovora. Uvidom u navedene potvrde utvrđeno je da je u potvrdi Grada Varaždina naveden Ugovor o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta i premještanje vozila, s navodom: *Datum i mjesto izvođenja radova: 1996-2007, 2007-2037.* Na navedenoj potvrdi je naznačen datum izdavanja 08. svibnja 2013. godine. U Potvrdi Grada Ludbrega naveden je Ugovor o koncesiji (Vrsta radova: održavanje i naplata parkirnih mjesta te blokiranje ili premještanje automobila) s navodom: *Datum i mjesto izvođenja radova: 2011-2017.,* također s datumom izdavanja potvrde od 08. svibnja 2013. godine dok je u Potvrdi Grada Krka za Ugovor o koncesiji (održavanje, naplata i nadzor parkiranja i premještanje vozila) navod: *Datum i mjesto izvođenja radova: 2005-2010, 2010-2017* te je naveden datum izdavanja potvrde 21. svibnja 2013. godine.

U potvrdama koje su dostavljene u pojašnjenju ponude navedeno je za ugovor o koncesiji s Gradom Varaždinom da je sklopljen na razdoblje od 30 godina odnosno 21.12.2007.-21.12.2037. te je naveden datum izdavanja potvrde 08. prosinca 2020. U potvrdi Grada Ludbrega je navedeno da je Ugovor o koncesiji bio sklopljen na razdoblje od 7 godina 01.01.2011.- 31.12.2017. godine te je na potvrdi naveden datum izdavanja 08. prosinca 2020.

godine. Također je u potvrdi Grada Krka navedeno da je Ugovor o koncesiji sa odabranim ponuditeljem bio sklopljen na razdoblje od 7 godina 01.07.2010.-01.07.2017. te je na potvrdu naveden datum izdavanja 08. prosinca 2020. godine.

Žalitelj prije svega osporava činjenicu da je na priloženim potvrdama u ponudi naveden datum izdavanja iz 2013. godine, pa izvodi zaključak da nije dokazano iskustvo na izvršenim ugovorima u posljednjih pet godina.

Međutim, dokumentacijom o nabavi je naručitelj tražio da ponuditelji dokažu da imaju iskustvo u izvršavanju predmeta ugovora istog ili sličnog predmetu ove koncesije, a koji ugovori su već izvršeni u godini kada je započeo postupak davanja koncesije, dakle 2020. godini, i tijekom pet godina koje prethode toj godini, dakle do 2015. godine, ili se radi o ugovorima koji se još izvršavaju. Pri tome naručitelj nije odredio starost potvrda koje se na te ugovore odnose, već je trebalo dokazati da je ugovor uredno izvršen odnosno da se uredno izvršava. Kako je razvidno iz potvrda priloženih u ponudi odabranog ponuditelja, što je kasnije u postupku pregleda i ocjene ponuda i potvrđeno naknadno dostavljenim potvrdama davatelja koncesije iz tih ugovora, odabrani ponuditelj ima iskustva iz izvršenog ugovora o koncesiji s Gradom Ludbregom koji ugovor je izvršen 2017. godine, izvršenog ugovora o koncesiji s Gradom Krkom koji ugovor je izvršen također 2017. godine te ugovor o koncesiji u izvršavanju s Gradom Varaždinom u razdoblju od 2007-2037. godine.

Predmetni ugovori sklopljeni su 2007., 2010. te 2011. godine te je životno, logično i iskustveno prihvatljivo da su potvrde o urednom izvršavanju predmetnih ugovora o koncesiji izdane još u 2013. godini a koje je potvrde odabrani ponuditelj kao dokaz propisanog iskustva priložio u ponudi. Međutim, navedena okolnost ne utječe na dokaznu snagu istih s obzirom da su ugovori o koncesiji na koje se te potvrde odnose izvršavani i nakon izdavanja predmetnih potvrda odnosno u razdoblju do 2017. godine, odnosno još se izvršava ugovor s Gradom Varaždinom, čime je udovoljeno uvjetu iz dokumentacije za nadmetanje da se radi o ugovorima odnosno uslugama izvršenim u godini kada je započeo postupak davanja koncesije, dakle 2020. godini, i tijekom pet godina koje prethode toj godini, dakle do 2015. godine, ili da se radi o ugovorima koji se još izvršavaju. Dodatno, naručitelj je u postupku pregleda i ocjene ponuda pribavio naknadno izdane potvrde davatelja koncesije iz predmetnih ugovora koje potvrđuju navod o urednom izvršavanju u potvrdama priloženima u ponudi, a na kojima je naveden datum izdavanja iz 2020. godine. Stoga je slijedom svega prethodno navedenog žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Nadalje je žalitelj naveo da potvrda izdana po društvu LL-C (Certification) Czech Republic a.s. nije istinita jer to društvo u sklopu izdanog mu Certifikata o akreditaciji broj 463/2020 - nije akreditirana certifikacijska kuća za izdavanje certifikata prema međunarodnoj normi ISO/IEC 27001:2013. Davatelj koncesije jasno je propisao uvjet i zahtjev da gospodarski subjekt ovu sposobnost dokazuje potvrdom neovisne akreditirane certifikacijske kuće da je usklađen prema međunarodnoj normi ISO/IEC 27001:2013 ili jednakovrijednoj, kojom se štite i osobni podaci korisnika. Odabrani ponuditelj je dostavio potvrdu izdanu po društvu LL-C (Certification) Czech Republic a.s., sa sjedištem u Češkoj Republici, a prema kojem je odabrani najpovoljniji ponuditelj navodno usklađen s normom ISO/IEC 27001:2013. Žalitelj ističe kako je provjerom na web stranici Češkog instituta za akreditaciju, društva za javnu korist koje je osnovalo Ministarstvo gospodarstva Češke Republike te koji institut obavlja akreditacije, nedvojbeno utvrdio kako društvo LL-C (Certification) Czech Republic a.s. nije akreditirana certifikacijska kuća za izdavanje certifikata prema navedenoj međunarodnoj normi te žalitelj zaključuje kako je jasno da potvrda izdana po društvu LL-C (Certification) Czech Republic a.s. nije istinita jer to društvo u sklopu izdanog mu Certifikata o akreditaciji broj 463/2020 nije akreditirana certifikacijska kuća za izdavanje certifikata prema međunarodnoj normi ISO/IEC 27001:2013 te odabrani ponuditelj nije dokazao, niti

može dokazati svoju tehničku i stručnu sposobnost u skladu s podtočkom 4.3.2. dokumentacije za nadmetanje.

Uvidom u dokumentaciju za nadmetanje utvrđeno je da je točkom 4.3.2. Dokaz o implementiranom sustavu upravljanja informacijskom sigurnosti zaštite osobnih podataka, određeno da gospodarski subjekt svoju sposobnost dokazuje potvrdom neovisne akreditirane certifikacijske kuće da je usklađen prema međunarodnoj normi ISO/IEC 27001:2013 ili jednakovrijednoj, kojom se štite i osobni podaci korisnika; najmanje 1 (jedna) potvrda, a koju izdaje neovisna akreditirana certifikacijska kuća i koja mora sadržavati sljedeće podatke: naziv i sjedište ugovornih strana, predmet certifikacije, datum certificiranja, datum i mjesto izdavanja potvrde. Grad Križevci može od izdavatelja potvrde zatražiti provjeru istinitosti potvrde. Obrazloženje uvjeta: cilj je dokazati da ponuditelj poštuje sve procese zaštite osobnih podataka prema GDPR-u.

U žalbenom postupku je uvidom u ponudu odabranog ponuditelja utvrđeno da je isti dostavio Certifikat br. 3850145 kojim dokazuje sukladnost prema normi ISO/IEC 27001:2013 Organizacija i naplata parkiranja te premještanje nepropisno parkiranih vozila za period registracije od 27. studenog 2020. godine do 26. studenog 2023. godine, te se kao izdavatelj navodi LL-C (Certification) Czech Republic a.s., Prag, datum prvog izdavanja certifikata 27. studenog 2020. godine.

Dakle, žalbenim navodom žalitelj osporava da je navedeno društvo, LL-C (Certification) Czech Republic a.s., akreditirana certifikacijska kuća za izdavanje certifikata prema traženoj međunarodnoj normi te kao dokaz prilaže za isto društvo Certifikat o akreditaciji broj 463/2020 u kojem se ne navodi akreditacija za izdavanje certifikata prema međunarodnoj normi ISO/IEC 27001:2013.

U žalbenom postupku je davatelj koncesije dostavio prijevod ispisa sa stranica Češkog instituta za akreditacije za društvo LL-C (Certification) a.s., Prag pod brojem 3137 i pregled ovjere ovlaštenja broj 462/2020 izdanog za razdoblje 20.07.2020-14.12.2022. godine s dodatkom Potvrde o ovlaštenju 462/20 od 20. srpnja 2020. godine. U navedenom dodatku Potvrdi o ovlaštenju 462/2020 navodi se ovjera Sustava upravljanja informacijskom sigurnošću i potvrda da navedeno tijelo, LL-C (Certification) a.s., Prag, ispunjava zahtjeve prema ČSN EN ISO/IEC 170211-2016 te se navodi da specifikacija standarda obuhvaća i ČSN EN ISO/IEC 27001:2013.

Članak 403. ZJN 2016 određuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Žalitelj je obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Naručitelj je obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

U žalbenom postupku je utvrđeno da je odabrani ponuditelj u ponudi priložio dokaze kako je davatelj koncesije tražio dokumentacijom o nabavi, koje dokaze u žalbenom postupku žalitelj osporava te pri tome kao dokaz svojih tvrdnji prilaže ispis Certifikata za akreditaciju broj 463/2020 za društvo LL-C (Certification) Czech Republic a.s., Prag, u kojem certifikatu se ne navodi akreditacija za izdavanje certifikata prema normi 27001:2013. Međutim u žalbenom postupku je davatelj koncesije dostavio kao dokaz činjenica na temelju kojih je donio svoju odluku te dostavljeni dokaz ocijenio valjanim, ispis Certifikata za akreditaciju broj 462/2020 za LL-C (Certification) a.s., Prag za koje je prema dostavljenom dokazu nedvojbeno utvrđeno da je akreditirano za izdavanje certifikata prema normi 27001:2013, i to za razdoblje iz kojeg datira i dokaz odnosno certifikat o sukladnosti koji je odabrani ponuditelj dostavio u ponudi kako bi dokazao sukladnost svojeg poslovanja s propisanom normom.

Stoga je, a s obzirom da je davatelj koncesije u žalbenom postupku u smislu članka 403. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o udovoljavanju postavljenom uvjetu u smislu dokumentacije o nabavi, odnosno da iz Certifikata za akreditaciju broj 462/2020 nedvojbeno proizlazi da je društvo LL-C (Certification) a.s., Prag akreditirano za traženu certifikaciju, žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016., a u odnosu na osobito bitne povrede postupka iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede.

Slijedom svega navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana te je odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 96.488,00 kuna i to na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka iznos od 25.000,00 kuna te na ime troška sastava žalbe po odvjetniku iznos od 71.488,00 kuna.

Sukladno članku 431. stavku 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Križevci, Križevci, Ivana Zakmardija Dijankovečkog 12
2. Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Zagreb, Vinec 16
3. Crtorad d.o.o., Jalkovec, Varaždinska ulica-odvojak III 1